

MALI KIRVAJ KLOKOTIC ANA

vineri, 17 iunie 2016

Prvi seoski kirvaj Klokoti ana poznat je još pod nazivom "Mali kirvaj";.

Naziv nije stran ni mjestanima susjednih sela.

Svaki

blagdan je jedna posebna radost za uvijek, kao vjernika, ali kad to bude kirvaj i kada vjernici toga sela slave blagdan svojih zaštitnika i zagovornika kod Boga, onda je to poseban događaj. Tako je to bilo i 3. svibnja ove godine kada su Klokoti anje proslavili svoje zaštitnike sela, Sv. apostole Filipa i Jakova, koji su bili Kristovi sljedbenici i koji su svoj život darovali Bogu, umrjevši mu eni kom smru.

Kirvajska

proslava započinje kao i svake godine ure ivačima kućama i pripremom domaće specijaliteta, kako bi pozvani gosti bili zadivljeni i vidom i okusom. Iako nema kirvaja bez svete Mise, svaka obitelj je poslala barem jedan član (ako ne sve svoje članove) da prisustvuje svetoj Misi, jer je sudjelovanje i molitva na svetoj Misi shvaćena u ovoj zajednici kao obaveza koja mora biti ispoštovana radi blagoslova i dobrobiti svakog doma. Rijetkost je to da niti jedan član prosje ne klopoti ke obitelji ne sudjeluje na svetoj Misi, ne samo na kirvaju, već i na ostalim blagdanima ili pak nedjeljnim svetim Misama.

Ove

godine kirvajsku svetu Misu predvodio je mladi svećenik Milan Sima, porjeklom iz susjednog sela Nermi, a poučljivo propovijed održao je velečasni Petar Rebedžila, porjeklom iz Karaševa, gdje je sad i župnik.

Karaševa

je najveće selo gdje žive karaševski Hrvati i koje je darovalo najviše svećenika zvanja, i to, pet svećenika koji rade po župama Temišvarske biskupije, pod čijem okriljem spadaju i naša karaševska župe.

Nakon

svete Mise uslijedio je ručak, a nakon ručka prijateljska utakmica te kasnije, selska igranka. Zbog malih poslijepodnevni pljuskova koji su rashladili malo vanjsku temperaturu, igranka se održala u Domu kulture i ne ispred, kako je to bilo lani. Veselu atmosferu stvorili su, ovaj put, muzička formacija iz Ribičice i Marinescu, koji su se brzo prilagodili našoj želji da odsviraju tradicionalne plesove i portanje. Iako je vokalni solist pjevao samo rumunjski, potrudio se, zauzvrat, održati ritam približan našim tradicionalnim karaševskim plesovima.

I

tako je prošlo još jedno kirvajsko veselje, koje, kao da počinje gubiti sjaj od godine do godine. Karaševskih Hrvata je sve manje i manje. A skoro polovica nas je izvan ognjista, rasuti po cijelome svijetu. Ali, hvala Bogu još ima onih kojima je stalo do toga da se lijepe tradicije i običaji u ovim našim krajevima održavaju i bore se kako ne bi nestali. Jer, ako to nestane, polako će nestati

i nas.

Jer

smo mi dio naše prošlosti, a prošlost je dio nas i o tome ovisi i naša budućnost u ovim krajevima.

Slavica Muselin